

perioden kunne gives tilladelser til ny kapacitet inden for en ramme på 5.300 GT/BRT. Flertallet finder, at ministeren bør disponere inden for denne langsigtede ramme.

Det er flertallets opfattelse, at der på baggrund af den lave indtjening i erhvervet er behov for en vis fortsat modernisering af den eksisterende flåde. Flertallet foreslår derfor, at halvdelen af den ledige tonnage som udgangspunkt disponeres til nybygninger og import af nyere fartøjer og halvdelen til en modernisering af den eksisterende flåde. Denne fordeling kan dog fraviges afhængig af interessen blandt fiskerne. Herudover bør en fisker kunne udskifte sit eksisterende fartøj med et fartøj af samme størrelse. Ved behandlingen af ansøgninger om tilladelse til ny kapacitet bør man prioritere de ansøgninger, hvor visse minimumskrav til teknologi, sikkerhed, arbejdsmiljø og fiskens behandling er opfyldt. Såfremt der er behov for prioritering herudover, kan der blive tale om lodtrækning.

Flertallet finder, at lovforslagets mulighed for sammenlægning og opsplitning af tonnage i et vist omfang imødekommer en flådefornyelse baseret på erhvervets ønsker og prioriteringer, idet der skabes mulighed for bygning af større og bedre fartøjer i såvel kystfiskeriet som den havgående flåde.

Flertallet har med tilfredshed noteret sig, at ministeren har tilkendegivet, at han på baggrund af de opnåede erfaringer med principperne for til- og afgang i fiskerflåden vil vurdere behovet for en revision af ordningen.

Flertallet lægger vægt på, at ministeren gennem de økonomiske støtteordninger skaber incitamenter til en flådeudvikling, der er fremadrettet, og som tager højde for fremtidige behov for skånsomt fiskeri, lavt energiforbrug, øget kvalitet og bearbejdning om bord. Mandskabs- og sikkerhedshensyn bør ligeledes prioriteres højt.

Udviklingen af et forbedret samarbejde gennem hele værdikæden i forbindelse med fangst, førstehåndsomsætning og videre forarbejdning af fisk må primært ske med udgangspunkt i de initiativer, der kommer fra erhvervet selv. Det har i praksis vist sig vanskeligt for erhvervet at løfte denne opgave, bl.a. fordi den danske forarbejdningssektor fortsat består af relativt mange små og mellemstore virksomheder, der har vanskeligt ved at løfte de stigende udviklingskrav.

Flertallet lægger vægt på, at de forskellige brancher inden for fiskerisektoren i det i § 8 nævnte udvalg (Fiskeriudviklingsudvalget) tager initiativ til undersøgelser og forsøgsprojekter af direkte relevans for den danske fiskerisektors investeringer, samarbejdsformer og udviklingsmålsætninger. Fastlæggelsen af mere langsigtede målsætninger for sektoren vil også kunne sikre en forbedret anvendelse af de betydelige strukturstøttemidler, som anvendes til støtte for sektorens udvikling. Kernepunktet for et sådant samarbejde vil være tilpasnings-ejne til markedets krav.

Flertallet ønsker i den forbindelse, at Fiskeriudviklingsudvalgets funktion tages op til fornyet overvejelse inden 4 år.

Flertallet påpeger, at fraværet af dækkende oplysninger om økonomien i erhvervet er en alvorlig mangel i forbindelse med udformningen af støtteordningerne og tilrettelæggelsen af fiskeriforvaltningen. Flertallet finder derfor, at ministeren som forudsætning for støttegivning til erhvervets udvikling bør sikre erhvervets medvirken til etablering af et tilfredsstillende statistisk grundlag for fiskeriets driftsøkonomi.

Et mindretal inden for flertallet (Enhedslistens medlem af udvalget) ønsker at præcisere, at de centrale spørgsmål i forbindelse med dansk fiskeripolitik er,

- 1) at den eksisterende kvotepolitik skal erstattes af et system baseret på indsatsregulering, og
- 2) at der iværksættes en udvikling af et økologisk fiskerierhverv, hvor energibesparende tiltag og skånsomme fangstmetoder er i hovedsædet.

Den nuværende reguleringsordning via kvotepolitikken har ringe effekt i forhold til beskyttelsen af fiskebestandene og af havmiljøet. Derimod fremmer den en kriminalisering og heraf øget kontrolindsats og skærpede domme. Denne onde cirkel vil Enhedslisten gerne bibringe til at bryde, men det kræver et opgør med den eksisterende kvotepolitik.

Forudsætningen for at erstatte kvotepolitikken med indsatsregulering er bl.a., at flådekapacitet og sammensætning svarer til fiskerimulighederne.

De økonomiske støtteordninger skal fremme skånsomt fiskeri, lavt energiforbrug, øget kvalitet og forarbejdning om bord samt forbedrede mandskabs- og sikkerhedsforhold med nybygning og modernisering.